

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЪ РАБОТИ И НА ИЗПОВЪДАНИЯТА

ДИПЛОМАТИЧЕСКА ПРЪПИСКА

ИЗПЛАЩАНЕ ОКУПАЦИОННИЯ ДЪЛГЪ

НА БИВШАТА ИЗТОЧНА РУМЕЛИЯ

СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1911

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ И НА ИЗПОВЪДАНИЯТА

ДИПЛОМАТИЧЕСКА ПРЪПСКА

ИЗПЛАЩАНЕ ОКУПАЦИОННИЯ ДЪЛГЪ

НА БИВШАТА ИЗТОЧНА РУМЕЛИЯ

СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1911

СЪДЪРЖАНИЕ.

	Страница
Изложение на въпроса по изплащането на Русия окупационния дългъ на бившата Източна Румелия, до края на 1879 година	1
Г. Г. Бахметиевъ до г. Д-ръ Стоиловъ, 30 януари 1898, № 34 . .	4
Постановление на Министерския Съвѣтъ, 29 октомври 1898, № 56 .	6
Г. Д-ръ Стоиловъ до г. Г. Бахметиевъ, 31 октомври 1898, № 13933	7
Прѣговори по изплащането окупационния дългъ, водени въ Петербургъ въ края на 1902 г.	8
Г. Г. Бахметиевъ до г. Ст. Даневъ . . 8 февруари 1903, № 67 . .	9
Г. Ст. Даневъ до г. Г. Бахметиевъ . . 2 априлъ 1903, № 115 . .	11
Г. Г. Бахметиевъ до г. Р. Петровъ . . 3/16 юли 1903, № 366 . .	16
Постановление на Министерския Съвѣтъ, 25 октомври 1903, № 101 .	17
Г. Д. Сементовски-Курило до г. С. Паприковъ 19 ноември 1909, № 614 . .	19
Г. С. Паприковъ до г. Д. Сементовски-Курило ^{24 ноември} _{7 декември} 1909, № 1175 . .	21
Г. Д. Сементовски-Курило до г. С. Паприковъ 11 априлъ 1910, № 245 . .	26
Г. С. Паприковъ до г. Д. Сементовски-Курило 2/15 юни 1910, № 973 . .	27
Г. А. Неклюдовъ до г. Ив. Ев. Гешовъ 2/15 юни 1911, № 351 . .	29
Проектъ за Конвенция относително изплащането отъ България на Русия разноснитѣ, послѣдвали по окупацията на бившата Източна Румелия отъ Императорскитѣ Руски войски, — приложение къмъ нотата на г. Ив. Ев. Гешовъ до г. А. Неклюдовъ . 1 ноември 1911, № 1774 .	31
Г. А. Неклюдовъ до г. Ив. Ев. Гешовъ . 15/28 ноември 1911, № 621	34

ДИПЛОМАТИЧЕСКА ПРЪПИСКА

ИЗПЛАЩАНЕ ОКУПАЦИОННИЯ ДЪЛГЪ

НА БИВШАТА ИЗТОЧНА РУМЕЛИЯ

Първата частъ на алинея 1-ва на членъ 22 отъ Берлинския Договоръ гласи: „L'effectif du corps d'occupation russe en Bulgarie et dans la Roumélie orientale sera composé de six divisions d'infanterie et de deux divisions de cavalerie et n'excédera pas cinquante mille hommes. Il sera entretenu aux frais du pays occupé“. (Рускиятъ окупационенъ отрядъ въ България и въ Източна Румелия ще се състои отъ шестъ дивизии пѣхота и отъ двѣ дивизии конница, и нѣма да прѣвишава петдесетъ хиляди души. Той ще се издържа за смѣтка на окупираната страна).

Сжщото постановява и чл. 8, ал. 3, отъ С. Стефанския Договоръ.

Но и въ двата тѣзи договора не е указанъ начинътъ на прѣсмѣтане разноситѣ по окупацията. Въ това отношение, не малъкъ интересъ прѣдставлява „Журналъ особаго совѣщанія представителей Министерствъ, Мая 1881 года“, съ който членоветѣ на този Съвѣтъ признаватъ, какво, по силата на чл. 22 отъ Берлинския Договоръ, на Руското Правителство не се слѣдва заплащането изобщо разноситѣ по окупацията, а само тѣзи по издържането на 50 хилядната окупационна войска, въ което число влизатъ строевитѣ и нестроевитѣ чинове. Отъ друга страна, въ отчета до Царя отъ бившия командувашъ окупационния отрядъ за врѣмето отъ 1-ви януари 1879 година до 1-ви августъ сжщата година, а сжщо и въ оставенитѣ документи, разноситѣ по издрѣжката на тѣзи 50.000 души, съставляващи окупационния отрядъ, сж показани заедно съ всички други разноси, направени отъ Руското Правителство въ България и Източна Румелия. Прѣдъ видъ на това, точното опрѣдѣляне на разноситѣ по издрѣжката на окупационния отрядъ въ продължение на 9 мѣсеца, се прѣдставлявало доста трудно. Ето защо,

указало се необходимо, изчислението да се направи съ приблизителни цифри, като не се вземат въ внимание доста значителни разнородни разходи, обусловени отъ окупацията (пътни пари, разни видове пособия, издръжката на значително число нестроеви чинове, и пр.), но които сж въ тѣсна свръзка съ разходите, които не се отнасятъ прѣко до окупацията.

Разгледвайки основанията, върху които трѣбва да се направи изчисляването на разносикѣ по издръжането на 50 хилядния отрядъ въ военно врѣме, Собниятъ Съвѣтъ дошълъ до заключение, че за такива трѣбва да служатъ: а) колко струва на правителството пълното ежедневно издръжане въ военно врѣме на единъ войникъ и единъ конь; б) съдържанието на офицеритѣ и чиновницитѣ по военното вѣдомство; в) всѣкидневнитѣ разходи за лѣчение на болнитѣ; г) издръжането на транспорта въ течение на 9 мѣсеца, и д) издръжането на разнитѣ учрѣждения, сжществуването на които зависѣло отъ окупацията на страната.

Направеното върху тѣзи основания изчисление показва, че размѣрътъ на сумитѣ, които трѣбва да се заплатятъ на Руското Правителство за разноси по издръжането на 50-тѣхъ хиляди войника, съставляващи окупационния отрядъ, въ продължение на 9 мѣсеца, възлиза на 21.236.500⁸⁷ книжни рубли.

Тази сума произхожда отъ слѣднитѣ разходи:

1) за храна (продовольствіе) на окупационния отрядъ и за лѣчение болнитѣ му .	11.713.228	руб.	96	к.
2) за заплата (денежное довольствіе) на строевитѣ и нестроевитѣ войски и управления .	5.550.073	»	20	»
3) за вещевени разходи (вещевое довольствіе)	677.346	»	51	»
4) за издръжане на транспорта	3.295.852	»	20	»

Всичко . . 21.236.500 руб. 87 к.

При разрѣшаването на въпроса, по каква часть слѣдва да платятъ Българското Княжество и Източна Румелия по отдѣлно, Съвѣтътъ не е можалъ да не вземе подъ съображение, че, ако и болницитѣ и транспортътъ да сж били, както това се вижда отъ разпрѣдѣлението на голѣма часть отъ окупационния отрядъ, разположени въ Източна Румелия, значително количество окупационни управления, на чело съ командуващитѣ отрядитѣ, сж се намирали въ България. Прѣдъ видъ на това, Съвѣтътъ намѣрилъ, че справедливо би било поменатата по-горѣ сума 21.236.500 рубли и 87 копейки, да се разпрѣдѣли по равно между България и Източна Румелия, толкова повече че, по изявленията на прѣдставителя на Министер-

ството на Външнитѣ Работи, Правителството на Източна Румелия било увѣдомено отъ страна на Императорското Руско Правителство, че дългътъ по окупацията, който се припада на Източна Румелия, ще бжде изчисленъ за 25.000 души.

Слѣдователно, частта отъ окупационния дългъ, която, по силата на членъ 22 отъ Берлинския Договоръ, трѣбва да се заплати на Императорското Руско Правителство, за смѣтка на бившата Източна Румелия, възлиза на сума 10.618.250 рубли и 43 $\frac{1}{2}$ копейки.

Този окупационенъ дългъ на бившата Източна Румелия билъ официално признатъ отъ Областното Събрание, въ първата му редовна сесия, прѣзъ 1879 година, въ засѣданието му на 21-ви декември. На едно запитване отъ народния прѣдставител Д-ръ Янкуловъ, относително дълга на Областта, прѣдвиденъ въ Берлинския Договоръ, Директорътъ Кръстевичъ отговорилъ: „Господа, за тоя важенъ въпросъ зная само, че, спорѣдъ 8-ий членъ отъ Берлинский Трактатъ, Областта се задължава, както и Княжеството, да плати разноснитѣ иждивени отъ Русскитѣ войски прѣзъ оккупацията. За изпълнение на това прѣдписание отъ Берлинский Трактатъ международната Европейска Коммиссия, която изработи Органическый Уставъ на Областта, размишлява много и прѣдостави разрѣшението на въпроса на Областното Събрание, което само за себе си да види колко е дължимото количество и какъ то да ся изплаща. Не прѣди много Прѣдставителя на Императорското Русско Правителство, Князь Цертелевъ събщи, по заповѣдь на Правителството си, че количеството, което Източна Румелия ще плаща отъ разноси на оккупацията, възлиза на 23 милиона франка, като прибави обаче, че това оцѣнение е приблизително, тъй като смѣткитѣ на тия разноси не сж свършени още. Освѣнъ това, Князь Цертелевъ каза, че е опълномощенъ да събщи на Областното Събрание, че Господарътъ му отстъпва лихвата на тоя дългъ (живи ржкоплескания), че количеството, като се окончателно опрѣдѣли, Правителството му скланя да ся расподѣли то на такива части за изплащание, каквито позволяватъ силитѣ на Областта (шумни ржкоплескания) и че, най-сѣтнѣ, кога се опрѣдѣлятъ сроковетѣ за изплащание, Русското Правителство нѣма да изисква непремѣнното изплащание на суммитѣ тъкмо въ тия срокове, ако обстоятелствата сж трудни, та не позволяватъ подобно изплащание (проглушителни и продължителни ржкоплескания). Г-да, нѣмамъ друго какво да Ви кажа, освѣнъ да ви сърадвамъ съ великодушното намѣрение на Русското Правителство (Бурни ура послѣдватъ рѣчьта на Директора на Вътрѣшнитѣ Дѣла)“.

Народниятъ прѣдставителъ Д-ръ Янкуловъ, доволенъ отъ отговора на Директора на Вътрѣшнитѣ Дѣла, Кръстевичъ, направилъ слѣдното прѣдложение:

„Областното Събрание, като констатира сществуването и първенството на дълга, който проистича за провинцията, изъ чл. 22 отъ Берлинскій Трактагъ; то взема актъ отъ отстъпката направена отъ щедротата на Русското Правителство на лихвитѣ възъ този дългъ, и отъ намѣрението да разсрочи исплащанието, като взема въ внимание економическото положение на Областѣта. Събранието, като остава опрѣдѣлението на подробноститѣ на едно понататъшно споразумѣние, натоварва Постоянний Комитетъ да изучи тоя въпросъ и минува на дневний редъ“ *).

Прѣдложението на Д-ръ Янкулова се приело единодушно отъ Събранието.

Въпросътъ за изплащането окупационния дългъ на бившата Източна Румелия билъ наново подигнатъ прѣзъ 1898 година отъ бившия въ София Императорски Руски Дипломатически Агентъ, г-нь Бахметиевъ, съ нота, отправена до тогавашния Министъръ Прѣдсѣдателъ и Министъръ на Външнитѣ Работи, Д-ръ К. Стоиловъ, която гласи:

№ 34.

Sophia, le 30 Janvier 1898.

MONSIEUR LE MINISTRE,

„Au mois de Juillet 1896, par un échange de notes entre Votre Excellence et mon prédécesseur Monsieur Tcharykoff, nos Gouvernements respectifs sont tombés d'accord sur le mode d'acquittement du solde de la somme de 10.618.250 roubles 43⁷/₈ kopeks que le Gouvernement Princier avait reconnu devoir au Gouvernement Impérial pour les frais d'occupation de la Bulgarie par les troupes Russes.

Ce chiffre forme, ainsi que Vortre Excellence ne l'ignore pas, exactement la moitié de la somme totale de 21.236.500 roubles 87 kopeks qui a été reconnue par l'article 22 du Traité de Berlin et confirmée par la Convention du 16 Juin 1883 comme étant due à la Russie pour

*) Вж. Дневници на първата редовна сесия на Областното Събрание, стр. 244 и 245.

l'occupation de la Bulgarie et de la Roumélie Orientale. Les intérêts de cette dernière province étant aujourd'hui réunis à ceux de la Principauté, je suis chargé par mon Gouvernement d'entrer en pourparlers avec Votre Excellence pour établir le mode de règlement de la 2-e moitié de la somme susdite qui constitue la quote-part de la Roumélie Orientale.

Le Gouvernement Impérial, désireux d'accorder au Gouvernement Princier toutes les facilités possibles, m'autorise à lui proposer l'arrangement suivant:

1. Le Gouvernement Princier reconnaît devoir au Gouvernement Impérial la somme de 10.618.250 roubles 43 $\frac{1}{2}$ kopeks pour les frais occasionnés par l'occupation de la Roumélie Orientale par les troupes Russes.

2. L'amortissement de cette dette s'effectuera de la même façon que celui de la dette d'occupation de la Principauté de Bulgarie proprement dite, c'est-à-dire par versements échelonnés de 400.000 roubles payables deux fois par an, au 1/13 Janvier et au 1/13 Juillet.

3. Ces versements commenceront au 1/13 Janvier 1903, aussitôt après le règlement définitif de la première dette.

4. La Convention du 16 Juin 1883 sera maintenue dans toutes celles de ses dispositions qui ne sont pas abrogées ou modifiées par les stipulations qui précèdent.

Je crois devoir joindre ci-près à titre de renseignement une copie du protocole rédigé au mois de Mai 1881 par la réunion spéciale des Représentants des Ministères, qui établit le compte exact de la créance pour l'occupation des deux provinces, accepté par la Convention du 16 Juin 1883, et je saisis cette occasion, etc."

G. ВАХМÉТЕФ.

Прѣводъ.

№ 34.

София, 30 януари 1898 г.

Господине Министре,

Прѣзъ мѣсецъ юли 1896 година, съ размѣняване на ноти между Ваше Прѣвѣзходителство и моя прѣдшественикъ, г-нъ Чариковъ, нашитѣ съотвѣтни Правителства се споразумѣха върху начина за издѣлжаването на сумата 10.618.250 рубли 43 $\frac{1}{2}$ копейки, която Княжеското Правителство бѣ признало, че дължи на Императорското Правителство за разноски, последвали по окупацията на България отъ Рускитѣ войски.

Тази цифра съставлява, както това е извѣстно на Ваше Прѣвѣзходителство, точно половината отъ цѣлата сума 21.236.500 рубли 87 копейки, която е била призната отъ чл. 22 отъ Берлинския Договоръ и потвърдена съ Конвенцията отъ 16 юни 1883 година, като дължима на Русия за окупирането на България и на Източна Румелия. Тѣй като интереситѣ на тази послѣдната областъ сж свързани днесъ съ ония на Княжеството, азъ съмъ натоваренъ отъ Правителството си да влѣза въ прѣговори съ Ваше Прѣвѣзходителство за установяване начина на уреждането на втората половина на горѣказаната сума, която съставлява частъта на Източна Румелия.

Императорското Правителство, водимо отъ желание да даде на Княжеското Правителство всички възможни улеснения, ме опълномощава да му прѣдложѣ слѣдващата спогодба:

1. Княжеското Правителство признава, че дължи на Императорското Правителство сумата 10.618.250 рубли 43½ копейки, за разноси, послѣдвали по окупацията на Източна Румелия отъ Рускиѣ войски.

2. Погашението на този дългъ ще стане по сжщия начинъ, както това на дълга по окупацията на Княжество България, т. е., чрѣзъ вноски, разпрѣдѣлени по 400.000 рубли, и платими два пѣти ежегодно, на 1/13 януари и на 1/13 юли.

3. Тѣзи вноски ще започнатъ на 1/13 януари 1903 година, веднага слѣдъ окончателното уреждане на първия дългъ.

4. Оставатъ въ сила всички онѣзи разпоредби на Конвенцията отъ 16 юни 1883 година, които не се отмѣняватъ или измѣняватъ отъ прѣдшествуващитѣ постановления.

Считамъ за нужно да приложѣ при настоящето, за свѣдѣние, единъ прѣписъ отъ съставения въ особното събрание на Прѣдставителитѣ на Министерствата прѣзъ мѣсецъ май 1881 година протоколъ, който установява точната смѣтка на вземането по окупацията на двѣтѣ области, смѣтка приета отъ Конвенцията отъ 16 юни 1883 година, и се ползувамъ отъ случая, и пр.

(под.) Г. Бахметиевъ.

Горното прѣдложение на Императорския Руски Дипломатически Агентъ въ София, г-нъ Бахметиевъ, било внесено за разглеждане въ Министерския Съвѣтъ, който, въ засѣданието си на 29 октомври 1898 година, протоколъ № 56, постановилъ слѣдното:

„Прѣдъ видъ на това, че дългътъ на бившата Източна Румелия къмъ Русия, за разносикътъ по окупацията на Южна България отъ рускитѣ императорски войски, произтекающъ отъ постановленията на Берлинския Договоръ, е признатъ отъ Областното Събрание въ XXXVI му засѣдание отъ 21 декември 1879 година, то одобрява се изплащането му да почне слѣдъ изплащането на дълга на България за сжщата цѣль, опрѣдѣленъ съ Конвенцията, сключена между България и Русия на 16 юни 1883 година и утвърдена съ Височайши Указъ отъ 24 декември 1883 година подъ № 1144“.

Вслѣдствие на това постановление на Министерския Съвѣтъ, тогавашниятъ Министъръ на Външнитѣ Работи, Д-ръ Стоиловъ, съ нота отъ 31 октомври, отговорилъ г-ну Бахметиеву слѣдното:

№ 13933.

Sophia, le 31 Octobre 1898.

MONSIEUR L'AGENT,

En réponse à Votre note du 30 Janvier 1898, № 34, concernant la question des frais d'occupation de la Roumélie Orientale par les troupes Russes, j'ai l'honneur de porter à Votre connaissance que le Gouvernement Princier de Bulgarie, considérant que la dette afférente à ces frais d'occupation a été reconnue et que les intérêts de la Roumélie Orientale sont réunis à ceux de la Principauté, accepte le mode de règlement proposé par le Gouvernement Impérial de Russie comme suit:

1. Le Gouvernement Princier reconnaît devoir au Gouvernement Impérial la somme de 10.618.250 roubles 43 1/2 kopeks pour les frais occasionnés par l'occupation de la Roumélie Orientale par les troupes Russes.

2. L'amortissement de cette dette s'effectuera de la même façon que celui de la dette d'occupation de la Principauté de Bulgarie proprement dite, c'est-à-dire par versements échelonnés de 400.000 roubles payables deux fois par an, au 1/13 Janvier et au 1/13 Juillet.

3. Ces versements commenceront au 1/13 Janvier 1903, aussitôt après le règlement définitif de la première dette.

4. La Convention du 16 Juin 1883 sera maintenue dans toutes celles de ses dispositions qui ne sont pas abrogées ou modifiées par les stipulations qui précèdent.

Veillez agréer, Monsieur l'Agent, etc.

D-R STOILOFF.

№ 13933.

София, 31 октомври 1898 г.

Господине Агенти,

Въ отговоръ на нотата Ви отъ 30 януари 1898 година, № 34, относително въпроса за разноситѣ по окупацията на Източна Румелия отъ Рускитѣ войски, имамъ честь да Ви явя, че Българското Княжеско Правителство, като взема подъ съображение, отъ една страна, че дългътъ по тия окупационни разноси е билъ вече признатъ, и отъ друга, че интереситѣ на Източна Румелия сж свързани съ тѣзи на Княжеството, приема прѣдложения отъ Императорското Руско Правителство начинъ за уреждането му, както слѣдва:

1. Княжеското Правителство признава, че дължи на Императорското Правителство сумата 10.618.250 рубли 43½ копейки, за разноси, послѣдвали по окупацията на Източна Румелия отъ Рускитѣ войски.

2. Погашението на този дългъ ще стане по сжщия начинъ, както това на дълга по окупацията на Княжество България, т. е., чрѣзъ вноски, разпрѣдѣлени по 400.000 рубли, и платими два пѣти ежегодно, на 1/13 януари и на 1/13 юли.

3. Тѣзи вноски ще започнатъ на 1/13 януари 1903 година, веднага слѣдъ окончателното уреждане на първия дългъ.

4. Оставатъ въ сила всички онѣзи разпоредби на Конвенцията отъ 16 юни 1883 година, които не се отмѣняватъ или измѣняватъ отъ прѣдшествуващитѣ постановления.

Благоволете да приемете, Господине Агенти, и пр.

(под.) Д-ръ Стоиловъ.

Въ края на 1902 година, посрѣдствомъ нашия Дипломатически Агентъ въ Петербургъ, г-нъ Д-ръ Станчовъ, комуто, по врѣме прѣбиванието му въ София прѣзъ октомври с. г., тогавашниятъ Министъръ на Финанситѣ, г-нъ Сарафовъ, по въпроса за изплащането окупационния дългъ на Източна Румелия, билъ далъ устни наставления, Руското Правителство било помолено да се съгласи, щото

първата вноска отъ дълга да се извърши не на 1-ви януари 1903 година, а на 1-ви януари 1908 година, както и да се сключи една нова конвенция, която да се внесе за одобрение въ Народното Събрание, за да може нужната сума редовно да се вписва въ бюджета.

Руското Правителство се съгласило да се сключи особна конвенция за изплащане окупационния дългъ на бивщата Източна Румелия, възъ основа на Конвенцията отъ 1883 година, но изплащането да започне отъ 1906 година, а не отъ 1/1 1908 година, както искало Българското Правителство, и подъ условие че цѣлата сума отъ окупационния дългъ ще бѣде веднага изплатена, ако Българското Правителство направи нѣкои нови финансови операции, прѣди окончателното изплащане на този дългъ. Това прѣдложение на Руското Правителство било съобщено отъ Императорския Руски Дипломатически Агентъ въ София на тогавашния Министъръ Прѣдсѣдател и Министъръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията, г-нь Д-ръ Даневъ, съ слѣдващата нота:

№ 67.

Sophia, le 8 Fevrier 1903.

MONSIEUR LE MINISTRE,

D'après un accord conclu entre nos Gouvernements respectifs en 1898, le Gouvernement Princier avait reconnu devoir au Gouvernement Impérial la somme de 10.618.250 roubles 43½ kopeks pour les frais d'occupation de la Roumélie Orientale par les troupes Russes. En vertu de la convention du 16 Juin 1883, l'amortissement devait s'effectuer de la même façon que celui de la dette d'occupation de la Principauté proprement dite et les versements devaient commencer au 1/14 Janvier 1903, — époque où la dette de la Principauté aurait dû être définitivement réglée.

Mais des arriérés de la dette de la Principauté s'étant amassés et la Bulgarie se trouvant dans une position de finances difficile, le Gouvernement Princier s'est adressé, à la fin de l'année passée, par l'entremise de son Représentant à St.-Petersbourg, avec la prière de modifier le mode d'acquittement en reculant le premier versement au 1 Janvier 1908. En même temps, M. Stantchoff a exprimé le désir de donner au nouvel arrangement la forme d'une convention qui serait présentée à la sanction de la Chambre des Députés.

Le Ministère Impérial des Affaires Etrangères après s'être entendu avec le Ministre des Finances est tombé d'accord sur la possibilité de conclure une convention semblable pour le payement de la dette d'occu-

пация на Румелия Ориентална на базата на конвенцията от 1883 г. с атермоиране на вноските на 1 януари 1906 г., но на условията, че всичката сума на дълга на заеманата Румелия ще бъде немедленно платена в случаите когато България прави финансови операции каквито и да са преди окончателното уреждане на дълга.

По съответствие, по заповед на моето Министерство, аз имам честта да Ви уведомявам, че аз съм на Ваше разположение за да се заключи тази конвенция, която ще даде нови удобства на България и която ще замени съгласието от 1898 г. което е в настояща сила.

Въпреки това, когато Ви съобщавам това, аз имам надежда, че Ви тази нова проява на доброта от страна на Императорското Министерство ще Ви даде всички необходими мерки за да се плати точно всичките си задължения на Русия и особено на задълженията на дълга на България понастоящем които са в сумата от 4.000.000 рубли.

Аз се ползвам с тази възможност, etc.

G. ВАХМЕТЕВЪ.

Преводъ.

№ 67.

София, 8 февруари 1903 г.

Господине Министре,

Според едно съглашение, заключено между съответните ни Правителства през 1898 г., Княжеското Правителство е признало, че дължи на Императорското Правителство сумата 10.618.250 рубли и 43 1/2 копейки за разходи по окупацията на Източна Румелия от Руските войски. По силата на Конвенцията от 16 юни 1883 г., погасиенето е трябвало да стане по същия начин, както това на окупационния дълг на самото Княжество, и вноските е трябвало да започнат на 1/14 януари 1903 г., — на която дата дългът на Княжеството е трябвало да бъде напълно уреден.

Но тъй като неизплатени вноски от дълга на Княжеството се били натрупали, и България се намирала в затруднено финансово положение, Княжеското Правителство се обърнало, в края на миналата година, посредством своя представител в С.-Петербург, с молба, да се измени начинът на издължаването, като се отсрочи първата вноска до 1-ви януари 1908 година. Същевременно, г-нъ Станчовъ е изказал желание, да се даде на новото

съглашение форма на конвенция, която да се прѣдстави за одобрение на Народното Събрание.

Императорското Министерство на Външнитѣ Работи, слѣдъ като се споразумѣло съ Министра на Финанситѣ, се съгласило, че е възможно да се склучи една подобна конвенция за изплащането на окупационния дългъ на Източна Румелия, възъ основа на Конвенцията отъ 1883 г., съ отсрочване на вноскитѣ до 1-ви януари 1906 г., подъ условие, обаче, че цѣлата сума на окупационния дългъ трѣбва да бжде незабавно изплатена, въ случай че България направи нѣкакви финансови операции прѣди окончателното уравниение на дълга.

Слѣдователно, по заповѣдъ на Правителството си, имамъ честь да увѣдомя Ваше Прѣвзходителство, че съмъ на Ваше разположение за склучването на тази конвенция, която ще даде нови улеснения на България, и която ще замѣсти съглашението отъ 1898 г., което по настоящемъ е въ сила.

Като Ви съобщавамъ горѣизложеното, надѣя се, че, прѣдъ видъ на това ново засвидѣтелствуване на благоволение отъ страна на Императорското Правителство, Княжеското Правителство ще благоволи да вземе всички възможни грижи, за точното уреждане на задълженията си спрѣмо Русия и особно на неизплатенитѣ вноски отъ дълга собствено на България, които по настоящемъ възлизатъ на сума 4.000.000 рубли.

Ползувамъ се отъ случая, и пр.

(под.) Г. Бахметиевъ.

На това ново условие за изплащане румелийския дългъ било направено възражение отъ страна на Българското Правителство съ слѣдващата нота, отправена отъ г-на Даневъ, тогавашенъ Министъръ Прѣдсѣдател и Министъръ на Външнитѣ Работи, до г-на Бахметиевъ, Императорски Руски Дипломатически Агентъ въ София:

№ 115.

Sophia, le 2 Avril 1903.

MONSIEUR L'AGENT,

J'ai l'honneur d'accuser la réception de Votre note en date du 8 Février dernier et sous le № 67, par laquelle Vous avez bien voulu

me faire savoir les conditions principales qui doivent former la base de la Convention à conclure entre le Gouvernement Impérial et le Gouvernement Princier, en vue de régler le paiement de la dette d'occupation de l'ancienne Roumélie Orientale envers la Russie.

Je suis heureux de constater que, dans Son désir de donner une nouvelle preuve de Sa bienveillance à l'égard de la Bulgarie, le Gouvernement Impérial a accepté, en principe, la proposition de mon Collègue des Finances tendant à donner à cet arrangement la forme d'une Convention, soumise à l'approbation du Sobranié, de manière à ce que l'annuité puisse être régulièrement inscrite au budget de la Principauté, pour chaque exercice financier, jusqu'au paiement définitif de cette dette.

Quoique Votre communication ne fasse aucune mention de la proposition de Monsieur Sarafov tendant à fixer l'annuité à une somme aussi minime que possible, je suis porté à croire que le Gouvernement Impérial ne se refusera pas à prendre en considération cette demande du Gouvernement Princier, d'autant plus que cela avait été promis, dans le temps, par le Représentant de la Russie à Plovdiv. Dans une note qu'il avait adressée au Gouverneur Général de l'ancienne Roumélie Orientale en date du 18/30 Octobre 1879, N° 516, le Prince Tzérételew, alors Consul Général de Russie à Plovdiv, avait, en effet, fait la déclaration suivante: „Mais dès à présent je suis autorisé à déclarer que les intérêts de la dette ne seront pas réclamés et que *l'on prendra en considération la situation économique de la province pour établir le montant des acomptes*“. Ayant en vue la situation économique de la Principauté, il serait très difficile d'assurer régulièrement le service des annuités de cette dette, si la somme totale devait être payée dans un court espace de temps. Il importerait donc d'en fixer le montant à une somme relativement minime, afin d'en permettre le paiement régulier, sans que cela constitue une charge trop grande au budget de la Principauté.

Par Votre communication précitée, Vous avez bien voulu m'informer aussi que le Gouvernement Impérial était disposé à conclure une Convention à cet effet, sur la base de l'arrangement intervenu en 1883 entre nos deux Gouvernements fixant la manière de payer la dette d'occupation de la Principauté, „à la condition, toutefois, que toute la somme de la dette d'occupation devra être immédiatement payée, dans le cas où la Bulgarie ferait des opérations financières quelconques avant le règlement définitif de la dette“. Vous ajoutez aussi que le premier versement devrait être opéré le 1-er Janvier 1906.

Je regrette, Monsieur l'Agent, de ne pouvoir souscrire à cette condition. Le principe fondamental de la Convention de 1883, Vous

ne l'ignorez pas, était d'arriver au paiement de la dette d'occupation en la faisant répartir sur une longue période et sans demander des intérêts. Cela étant, la condition proposée actuellement par le Gouvernement Impérial en ce qui touche le paiement intégral de la dette, dans le cas où la Bulgarie contracterait un nouvel emprunt, n'est pas conforme à l'esprit de la Convention de 1883, ni à l'engagement pris, au nom du Gouvernement Impérial, par le Prince Tzérételew, par sa note № 516 précitée. En dehors de cela, un tel engagement du Gouvernement Princier ne manquerait pas de lui créer de très grandes difficultés lors de la conclusion éventuelle d'opérations financières quelconques de la Principauté.

En conséquence, le Gouvernement Princier aime à espérer que le Gouvernement Impérial n'insistera pas sur cette condition, d'autant plus qu'il s'agit d'une somme relativement de peu d'importance pour la Russie et qui, cependant, pèserait de tout son poids sur les opérations financières à venir de la petite Bulgarie. Il est, toutefois, bien entendu que, si, grâce à l'appui du Gouvernement Impérial, le Gouvernement Princier parvenait à conclure éventuellement un emprunt avantageux, le Département Princier des Finances serait tout disposé à escompter le reliquat de la dette d'occupation au jour de la réalisation de l'emprunt.

Dans le même ordre d'idées, et pour des considérations budgétaires, le Gouvernement Princier saurait gré à Votre Haut Gouvernement s'Il voulait bien consentir à reporter le premier versement de cette dette au 1-er Janvier 1908, ou, au plus tôt, au 1/14 Janvier 1907.

Telles sont, Monsieur l'Agent, les conditions auxquelles le Gouvernement Princier est prêt à conclure la Convention dont il s'agit, et j'aime à me persuader que, grâce à Votre obligeance habituelle, le Gouvernement Impérial voudra bien consentir à donner, une fois encore, cette nouvelle preuve de Sa constante sollicitude pour le développement régulier et normal de la Bulgarie.

Veillez agréer, etc.

ST. DANEFF.

Прѣводъ.

№ 115.

София, 2 априлъ 1903 г.

ГОСПОДИНЕ АГЕНТЕ,

Имамъ честь да Ви явя, че получихъ нотата Ви отъ 8 минали февруари, подъ № 67, съ която Вие благоволихте да ми съобщите главнитѣ условия, които трѣбва да съставляватъ основата на Кон-

венцията, която прѣдстои да се сключи между Императорското и Княжеското Правительства, за уреждане изплащането на окупационния дългъ на бившата Източна Румелия спрѣмо Русия.

Щастливъ съмъ да констатирамъ, че, въ желанието си да даде едно ново доказателство за своето благоволение спрѣмо България, Императорското Правительство е приело, по начало, прѣдложението на моя колега на Финанситѣ, да се направи това съглашение въ видъ на конвенция, подлежаща на одобрение отъ Събранието, така щото годишната вноска да може редовно да се вписва въ бюджета на Княжеството, за всѣко бюджетно упражнение, до окончателното изплащане на този дългъ.

Макаръ че въ съобщението Ви не се споменува нищо по прѣдложението на г. Сарафовъ, да се опрѣдѣли годишната вноска на една по възможностъ най-малка сума, наклоненъ съмъ да вѣрвамъ, че Императорското Правителство нѣма да откаже да вземе подъ внимание това искане на Княжеското Правительство, толкова повече че това е било обѣщано, прѣди врѣме, отъ Руския Прѣдставителъ въ Пловдивъ. Въ една нота, която билъ изпратилъ на Генералъ-Губернатора на бившата Източна Румелия, отъ 18/30 октомври 1879 год., № 516, князь Церетелевъ, тогава Руски Генераленъ Консулъ въ Пловдивъ, наистина е билъ направилъ слѣдващото изявление: „Но още отсега азъ съмъ опълномощенъ да заявя, че лихвитъ на дълга нѣма да се искатъ, и че *ще бѣде взето подъ внимание економическото положение на областта, за да се установи размѣрътъ на вноскитѣ*“. Прѣдъ видъ на економическото положение на Княжеството, твърдѣ трудно би било да се осигури редовното изплащане на годишнитѣ вноски на този дългъ, ако цѣлата сума би трѣбвало да се изплати въ едно кжсо врѣме. Трѣбва, слѣдователно, да имъ се опрѣдѣли размѣрътъ на една сравнително малка сума, за да може да стане редовното имъ изплащане, безъ то да бѣде особно голѣма тежестъ за бюджета на Княжеството.

Съ горѣпоменатото си съобщение, Вие благоволихте да ме увѣдомите сжщо, че Императорското Правительство е наклонно да сключи една Конвенция, за тази цѣль, възъ основа на сключената прѣзъ 1883 г. спогодба между нашитѣ двѣ Правительства, съ която се опрѣдѣля начинътъ за изплащането окупационния дългъ на Княжеството, „подъ условие, обаче, че цѣлата сума на окупационния дългъ трѣбва да бѣде незабавно изплатена, въ случай че България направи нѣкакви финансови операции прѣди окончателното уравнение на дълга“. Вие добавяте сжщо, че първата вноска трѣбва да се извърши на 1-ви януари 1906 година.

Съжалявамъ, Господине Агента, че не мога да се съглася на това условие. Основното начало на Конвенцията отъ 1883 г., — както това Ви е извѣстно, — е да се постигне изплащането на окупационния дългъ, като се разпрѣдѣли на по дълги срокове и безъ да се искатъ лихви. Като се знае това, прѣдложеното сега отъ Императорското Правителство условие, досѣжно пълното изплащане на дълга, въ случай че България склучи единъ новъ заемъ, не е съобразно, нито съ духа на Конвенцията отъ 1883 г., нито съ поетото, въ името на Императорското Правителство, отъ князь Церетелевъ въ горѣпоменатата му нота, № 516, задължение. Освѣнъ това, едно такова задължение на Княжеското Правителство би му създало голѣми мжнотии при едно възможно склучване на каквито и да било финансови операции отъ Княжеството.

Слѣдователно, Княжеското Правителство се надѣва, че Императорското Правителство нѣма да настоява на това условие, толкова повече че се касае до една сума сравнително отъ малко значение за Русия, която, обаче, ще тежи съ всичката си тежестъ върху бждащитѣ финансови операции на малката България. При все това, разбира се, че, ако, благодарение поддръжката на Императорското Правителство, Княжеското Правителство успѣе евентуално да склучи единъ износенъ заемъ, Княжеското Министерство на Финанситѣ съ готовность ще внесе остатъка отъ окупационния дългъ въ деня на осществяването на заема.

Въ свръзка съ горното, и по бюджетарни съображения, Княжеското Правителство ще бжде признателно на Вашето Правителство, ако то благоволи да се съгласи да отложи първата вноска на този дългъ до 1-ви януари 1908 г., или най-рано до 1/14 януари 1907 година.

Такива сж, Господине Агента, условията, при които Княжеското Правителство е готово да склучи конвенцията, за която е дума, и убѣденъ съмъ, че, благодарение на Вашето любезно посрѣдничество, Императорското Правителство ще благоволи да се съгласи да даде, още единъ пътъ, това ново доказателство за Своята постоянна грижа за правилното и нормално развитие на България.

Благоволете да приемете, и пр.

(под.) Ст. Даневъ.

Отговоръ на прѣдшествуващата нота е нотата на Руския Императорски Дипломатически Агентъ въ София, г-нъ Бахметиевъ, отъ 3/16 юли 1903 год., отправена до бившия Министъръ Прѣдсѣдателъ и Министъръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията г-нъ Рачо Петровъ, която гласи:

№ 366.

Sophia, le 3/16 Juillet 1903.

MONSIEUR LE MINISTRE,

Je n'ai pas manqué de transmettre au Gouvernement Impérial la note de M. Daneff en date du 2 Avril a. c. sub № 115, concernant les conditions principales qui doivent former la base de la convention à conclure entre nos deux Gouvernements en vue de régler le paiement de la dette d'occupation de l'ancienne Roumélie Orientale envers la Russie.

Actuellement, le Ministère Impérial m'informe que d'après une décision prise par notre Ministère des Finances le premier versement de ladite dette doit être opéré au 1-er Janvier 1906. Quant à la condition du paiement intégral de la dette, dans le cas où la Bulgarie contracterait un nouvel emprunt, le Secrétaire d'Etat Witte a consenti à ne pas insister sur cette condition à la suite de la demande qui a été faite par le Gouvernement Princier.

En espérant que le Gouvernement Princier considérera les conditions proposées par le Ministère Impérial des Finances comme avantageuses pour la Bulgarie, j'ai l'honneur de prier Votre Excellence de vouloir bien me mettre à même d'informer mon Gouvernement sur ce sujet.

Veillez agréer, etc.

G. БАХМЕТЕФФ.

Прѣводъ.

№ 366.

София, 3/16 юли 1903 г.

Господине Министре,

Не пропуснахъ да прѣпратя на Императорското Правителство нотата на г. Даневъ отъ 2 априлъ т. г., подъ № 115, относително главнитѣ условия, които трѣбва да съставляватъ основата на конвенцията, която прѣдстои да се сключи между нашитѣ двѣ Пра-

вителиства за уреждане изплащането на окупационния дългъ на бившата Източна Румелия спрѣмо Русия.

Сега Императорското Министерство ме увѣдомява, че, съгласно съ взетото отъ нашето Министерство на Финанситѣ рѣшение, първата вноска на казания дългъ трѣбва да стане на 1-ви януари 1906 г. Колкото се отнася до пълното изплащане на дълга, въ случай че България склучи новъ заемъ, Държавниятъ Секретаръ Вите се съгласи, вслѣдствие молбата на Княжеското Правителство, да не настоява на това условие.

Като се надѣвамъ, че Княжеското Правителство ще счете прѣдложенитѣ отъ Императорското Министерство на Финанситѣ условия за износи за България, имамъ честь да помоля Ваше Прѣвзходителство да благоволите да ме турите въ състояние да увѣдомя Правителството си по този въпросъ.

Благоволете да приемете, и пр.

(под.) Г. Бахметиевъ.

Въ засѣданието си на 25 октомври 1903 година, протоколъ № 101, Министерскиятъ Съвѣтъ постановилъ слѣдното:

„Натоварва се г. Министрътъ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията да склучи съ Руското Правителство една конвенция относително изплащането окупационния дългъ на бившата Източна Румелия възъ основа на долуизброенитѣ условия, приети отъ Руското Императорско Правителство:

1. Българското Правителство признава да дължи на Руското сумата 10.618.250 рубли и 43½ копейки, съставлящи разноска за окупацията на бившата Източна Румелия отъ рускитѣ войски;
2. Изплащането на тоя дългъ да става по една опрѣдѣлена сума годишно, плащана на два пѣти 1-ви януарий и 1-ви юлий.
3. Плащането да започне отъ 1-ви януарий 1906 година;
4. Да не се изплаща цѣлата сума отъ окупационния дългъ, въ случай че България склучи нѣкакъвъ новъ заемъ, и
5. За изплащането на тоя окупационенъ дългъ да се склучи специална конвенция, като за основа се има конвенцията за окупационния дългъ отъ 1883 година.

Обаче, при склучването на конвенцията да се настоя да се прѣдвиди въ нея, ако е възможно, слѣдващото:

а) да се направи, щото първото плащане да почне не на 1-ви януарий 1906 година, а отъ 1-ви януарий 1908 година;

б) изплащането на цѣлата сума да стане въ продължение на 30 години, като се прѣдвижда ежегодно по $\frac{1}{10}$ частъ въ бюджета на Княжеството, и

в) изрично да се спомене въ конвенцията, че Императорското Правителство се отказва отъ лихвитѣ върху въпросния дългъ, както за изминало врѣме, така и за въ бѣдаще, до окончателното изплащане на тоя дългъ.

Сключената конвенция да се внесе въ Народното Събрание за одобрение“.

Тогавашниятъ Министъръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията, г. Р. Петровъ, вмѣсто да сключи конвенция съ Руското Правителство за изплащане окупационния дългъ на бившата Източна Румелия, съгласно съ горното постановление на Министерския Съвѣтъ, на 11 ноември 1903 год. прѣдставилъ, чрѣзъ Министра на Финанситѣ, въ Министерския Съвѣтъ, единъ проектъ за конвенция за одобрение. На този проектъ, обаче, ако той и да е билъ приготвенъ въ смисълъ на цитираното по-горѣ постановление на Министерския Съвѣтъ и на Конвенцията отъ 16 юни 1883 година, по неизвѣстни причини, не е билъ даденъ по нататъшенъ ходъ отъ страна на Министерския Съвѣтъ, комуто билъ изпратенъ отъ Министерството на Финанситѣ, съ писмо отъ 15 ноември 1903 год., подъ № 16713.

Такова е развитието на въпроса по изплащането окупационния дългъ на бившата Източна Румелия, до обявяването независимостта на България, т. е. до 22 септември 1908 година.

При воденето, прѣзъ 1909 година, на прѣговоритѣ за сключване на 82 милионенъ заемъ отъ Русия, Рускиятъ Министъръ на Външнитѣ Работи, г-нъ Изволски, отъ името на Императорското Правителство, прѣдложилъ на изпратенитѣ въ Русия български делегати, господа Министритѣ Паприковъ и Саллабашевъ, щото, едноврѣмено съ уреждането въпроса за заема, да се подпише и съглашение за изплащане на окупационния дългъ на бившата Източна Румелия, справедливостта на което задължение била призната отъ Българското Правителство. Но, тъй като г-нъ Министъръ Саллабашевъ нѣмалъ при себе си въ Петербургъ нужнитѣ

документи относительно този дългъ, оформяването на въпроса било отложено до завръщането на делегатитѣ въ България.

Слѣдъ пристигането на господа Министритѣ въ София, бившиятъ въ столицата Императорски Руски Пълномощенъ Министъръ, г. Д. К. Сементовски-Курило, отправилъ до г-на Паприковъ, Министъръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията, слѣдната нота:

№ 614.

Софія, 19 Ноября 1909 г.

Милостивый Государь Степанъ Георгиевичъ,

Въ бытность Вашего Превосходительства, вмѣстѣ съ Министромъ Финансовъ г. Саллабашевымъ, весною текущаго года въ С.-Петербургѣ, на предметъ веденія переговоровъ о заключеніи Болгарією 82 милліоннаго займа, Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ Гофмейстеромъ ВЫСОЧАЙШАГО Двора Извольскимъ, отъ имени ИМПЕРАТОРСКАГО Правительства, Вамъ было предложено, одновременно съ оформленіемъ вопроса по означенному займу, подписать и соглашеніе объ уплатѣ Россіи 10.618.250 рублей 43½ коп., за расходы по оккупации Восточной Румелии, справедливость какового обязательства своевременно была признана Болгарскимъ Правительствомъ.

Вслѣдствіе того, однако, что у г-на Саллабашева въ данное время не было подъ рукою необходимыхъ документовъ, оформление вопроса было отложено до возвращенія Вашего въ Болгарію.

По ходу послѣдовавшихъ затѣмъ личныхъ моихъ переговоровъ по сему поводу какъ съ Вашимъ Превосходительствомъ, такъ и съ Министромъ Предсѣдателемъ г. Малиновымъ, Королевское Правительство обратилось съ ходатайствомъ объ отсрочкѣ подписанія конвенціи объ оккупационномъ долгѣ до начала будущаго 1910 года.—Въ всегдашнемъ своемъ стремленіи придти на помощь Болгаріи, ИМПЕРАТОРСКОЕ Правительство изъявило готовность сдѣлать уступку въ желаемомъ смыслѣ, но при условіи, чтобы нынѣ же ему было выдано со стороны Королевскаго Правительства формальное обязательство заключить означенное соглашеніе не позднѣе первой четверти 1910 года, соотвѣтственно переданному мною 23-го мин. Октября Министру Предсѣдателю проекту, предусматривающему ежегодные платежи въ размѣрѣ 800 тысячъ рублей, въ два срока — 1-го Января и 1-го Іюля cadaго года.

Такъ какъ нѣтъ для подписанія договора о 82-хъ милліонномъ займѣ командируется въ С.-Петербургъ Совѣтникъ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ г. Димитровъ, то я обращаюсь къ Вашему Превосходительству съ покорнѣйшей просьбою не отказать въ безотлагательномъ врученіи мнѣ вышеозначеннаго обязательства.

Въ ожиданіи отвѣта Вашего, прошу Васъ, Милостивый Государь, принять и проч.

Д. К. СЕМЕНТОВСКИ-КУРИЛО.

Прѣводъ.

№ 614.

София, 19 ноември 1909 г.

Прѣзъ врѣме на прѣбываніето на Ваше Прѣвъзходителство, заедно съ Министра на Финанситѣ, г-нъ Саллабашевъ, прѣзъ пролѣтъта на текущата година, въ Петербургъ, за водене прѣговоритѣ относительно сключването отъ България на 82 милионния заемъ, Министрътъ на Външнитѣ Работи, Хофмайстерътъ на Височайшия Дворъ, г-нъ Изволски, отъ името на Императорското Правителство, Ви прѣдложилъ, едноврѣмено съ оформяването въпроса по поменатия заемъ, да се подпише и съглашение за изплащане на Русия 10.618.250 рубли 43½ копейки, за разходитѣ по окупацията на Източна Румелия, справедливостъта на което задължение своеврѣмено е била призната отъ Българското Правителство.

Обаче, вслѣдствие на това, че г-нъ Саллабашевъ по онова врѣме нѣмалъ на рѣка необходимитѣ документи, оформяването на въпроса било отложено до възвръщането Ви въ България.

Въ течение на послѣдвалитѣ слѣдъ това лични мои прѣговори по този поводъ, както съ Ваше Прѣвъзходителство, тъй и съ Министра-Прѣдсѣдателя, г. Малиновъ, Царското Правителство се обърна съ молба да се отсрочи подписването на конвенцията за окупационния дългъ до началото на идещата 1910 година. — Въ постоянното си стремление да подпомага на България, Императорското Правителство изяви готовность, да направи отстъпки въ искания смисълъ, но подъ условие че още сега ще му се даде, отъ страна на Царското Правителство, формално задължение да сключи означеното съглашение не по-късно отъ първото тримѣсечие на 1910 година, споредъ прѣдадения отъ менъ, на 23 минали октомври, на Министра-Прѣдсѣдателя проектъ, който опрѣдѣля ежегоднитѣ из-

плащания въ размѣръ на 800.000 рубли, въ два срока — на 1-ви януари и на 1-ви юли всѣка година.

Тѣй като сега, за подписването на договора за 82 милионния заемъ се командирова въ Петербургъ Съвѣтникътъ при Министерството на Външнитѣ Работи, г-нъ Димитровъ, то азъ се обръщамъ къмъ Ваше Прѣвъзходителство съ най-покорна молба да не откажете незабавно да ми вржчите горѣпоменатото задължение.

Приемете, и пр.

(под.) Д. К. Сементовски-Курило.

Господинъ Министъръ Паприковъ, като потвърдилъ още единъ пжтъ признаването отъ Българското Правителство окупационния дългъ на бившата Източна Румелия, взелъ задължението, отъ страна на Правителството, да сключи, въ първото тримѣсечие на миналата 1910 година, една конвенция за начина, по който ще стане изплащането на този дългъ. Това се вижда отъ слѣдната нота, отправена до Императорския Руски Пълномощенъ Министъръ:

№ 1175.

Sophia, le 24 Novembre — 7 Décembre 1909.

MONSIEUR LE MINISTRE,

En réponse à la lettre en date du 19 novembre a. c., sub № 614, j'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence ce qui suit:

La question du paiement au Gouvernement Impérial de Russie de la somme de 10.618.250 roubles 43 1/2 kopecks due par l'ancienne Roumélie Orientale au Gouvernement Impérial de Russie pour dépenses occasionnées par l'entretien des troupes d'occupation a été soulevée auprès du Gouvernement Bulgare déjà en 1896 par l'ancien Agent Diplomatique de Russie, M. Tcharykoff. La même question a été soulevée plus tard par l'Agent Diplomatique de Russie, M. Bakhméteff, qui, dans sa lettre en date du 30 Janvier 1898 sub № 34, détermine entre autre la manière d'après laquelle la somme susmentionnée devra être payée au Gouvernement Impérial de Russie. Le Gouvernement Bulgare avait répondu à cette démarche de M. Bakhméteff par sa lettre en date du 31 Octobre 1898 sub № 13933, par laquelle il a reconnu en premier lieu qu'il doit au Gouvernement Impérial de Russie la somme

de 10.618.250 roubles 43½ kopecks; et en second lieu, il a établi la manière du paiement, d'après laquelle le premier remboursement de la quote-part de la dette d'occupation rouméliote commencerait immédiatement après le remboursement définitif de la dette d'occupation de l'ancienne Principauté, c'est-à-dire le 1-er Janvier 1903. Il suit de ce qui précède que la conclusion d'une convention pour le paiement graduel de la dette d'occupation rouméliote dépendait du paiement définitif de la dette de la Principauté — le 1-er Janvier 1903.

A la fin de l'année 1902, le Gouvernement Bulgare a sollicité du Gouvernement Impérial de donner son consentement afin que le premier remboursement de la dette ne soit pas fait le 1-er Janvier 1903, mais bien le 1-er Janvier 1908. Le Gouvernement Impérial de Russie a consenti que ce premier remboursement de la dette d'occupation rouméliote commençât à partir de 1906 et non de 1908, sous la condition que la somme entière de la dette d'occupation rouméliote serait immédiatement payée au cas où le Gouvernement Bulgare aurait contracté une nouvelle opération financière avant le paiement de la dette. A cette demande, le Gouvernement Bulgare a objecté qu'il ne peut prendre l'obligation d'acquitter la dette en entier, par la raison que ce serait contre l'esprit fondamental de la Convention de 1883, laquelle, d'après le désir du Gouvernement Impérial, devrait servir comme base du paiement de la dette rouméliote. L'Agent Diplomatique Impérial de Russie à Sophia, par sa lettre du 3 Juin 1903, sub № 366, a fait savoir que le Gouvernement Impérial renonce à sa demande pour le paiement de la dette en entier, au cas où le Gouvernement Bulgare aurait contracté un nouvel emprunt, mais qu'il demande de l'informer que les conditions convenues pour le paiement de la dette sont acceptées. Le 25 Octobre 1903, le Conseil des Ministres a autorisé le Ministre des Affaires Etrangères et des Cultes de conclure une convention avec le Gouvernement Impérial pour le paiement de la dette en question, en indiquant en même temps les conditions en base desquelles la convention devrait être conclue. Le 11 Novembre 1903, le Ministre des Affaires Etrangères a soumis à l'approbation du Conseil des Ministres un projet de convention. Dans ce projet, élaboré d'après les indications données par le Conseil des Ministres, il a été prévu une condition qui diffère essentiellement de la Convention de 1883, notamment que le remboursement de la dette d'occupation rouméliote serait en proportion de 1/30 par an et que le premier paiement commencera à partir de 1908. Mais ce projet de convention aussi n'a pu être réalisé jusqu'à ce jour.

De ce qui précède, il résulte que dans toutes ses démarches le Gouvernement Bulgare a reconnu devoir acquitter au Gouverne-

ment Impérial de Russie la somme due pour la dette d'occupation rouméliote et que tous les Gouvernements Bulgares se sont obligés à conclure une convention sur cette question, mais que si une pareille convention n'a pas été conclue jusqu'à présent, cela est dû à des circonstances et à des raisons différentes.

Pour mettre un terme à cette situation, je crois nécessaire de déclarer à Votre Excellence que le Gouvernement Bulgare s'engage à conclure, dans le premier trimestre de 1910, avec le Gouvernement Impérial de Russie une convention sur le mode de paiement de la dette d'occupation rouméliote. Le Gouvernement Royal de Bulgarie ne manquera pas, dans le plus bref délai possible, de charger le Ministre de Bulgarie à Saint-Petersbourg d'entamer à ce sujet des négociations avec le Gouvernement Impérial de Russie et de le munir de pleins-pouvoirs nécessaires. Le Gouvernement Royal de Bulgarie en prenant l'obligation susmentionnée, croit de son devoir d'exprimer sa vive reconnaissance pour l'ajournement bienveillant jusqu'à présent de la solution de cette affaire.

Dans l'espoir que Votre Excellence ne refusera pas de nous prêter dans cette circonstance Son précieux concours pour la solution définitive de cette question, je saisis l'occasion pour Vous renouveler, etc.

S. PAPRIKOFF.

Прѣводъ.

№ 1175.

София, 24 ноември — 7 декември 1909 г.

Господине Министре,

Въ отговоръ на писмото Ви отъ 19 ноември т. г., подъ № 614, имамъ честь да съобща на Ваше Прѣвъзходителство слѣдващото:

Въпросътъ за изплащането на Императорското Руско Правителство сумата 10.618.250 рубли 43½ копейки, дължима отъ бившата Източна Румелия на Императорското Руско Правителство за разходи, направени по издържането на окупационнитѣ войски, е билъ подигнатъ прѣдъ Българското Правителство още прѣзъ 1896 год. отъ бившия Руски Дипломатически Агентъ г. Чариковъ. По късно, този въпросъ билъ подигнатъ отъ Руския Дипломатически Агентъ г. Бахметиевъ, който, въ нотата си отъ 30 януари 1898 год., подъ № 34, между другото, опрѣдѣля и начина, по който горната сума трѣбва да се изплати на Императорското Руско Пра-

вительство. Българското Правителство отговорило на тази постъпка на г-на Бахмстиева съ писмо отъ 31 октомври 1898 г., подъ № 13933, съ което признава, първо, че дължи на Императорското Руско Правителство сумата 10.618.250 рубли и 43 $\frac{1}{2}$ коп., и второ, установява начина на изплащането, споредъ който първото плащане на припадащата се частъ отъ румелийския окупационенъ дългъ ще почне веднага слѣдъ окончателното изплащане окупационния дългъ на бившето Княжество, т. е. на 1 януари 1903 година. Отъ изложеното до тукъ се вижда, че сключването на една конвенция за постепеното изплащане на румелийския окупационенъ дългъ е въ зависимостъ отъ окончателното изплащане на дълга на Княжеството — 1-ви януари 1903 година.

Въ края на 1902 год., Българското Правителство ходатайствувало прѣдъ Императорското Правителство, да даде съгласието си, щото първата вноска отъ дълга да стане не на 1-ви януари 1903 година, а на 1-ви януари 1908 година. Императорското Правителство се съгласило, първото плащане на румелийския окупационенъ дългъ да започне отъ 1906, а не отъ 1908 год., но подъ условие че цѣлиятъ окупационенъ дългъ на Румелия трѣбва да бжде веднага изплатенъ, въ случай че Българското Правителство направи нѣкоя нова финансова операция прѣди изплащането на дълга. На това искане, Българското Правителство възразило, че то не може да се задължи да изплати дълга наведнажъ, защото това би било противъ основния духъ на Конвенцията отъ 1883 год., която, споредъ искането на Императорското Правителство, трѣбвало да служи като основа за изплащането на румелийския дългъ.

Съ писмото си отъ 3 юни 1903 год., подъ № 366, Императорскиятъ Руски Дипломатически Агентъ въ София съобщилъ, че Императорското Правителство се отказва отъ искането си да се изплати дългътъ наведнажъ, въ случай че Българското Правителство сключи нѣкой новъ заемъ, но че то желае да му се съобщи, че уговоренитѣ по изплащането на дълга условия се възприематъ. На 25 октомври 1903 год., Министерскиятъ Съвѣтъ опълномошилъ Министра на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията да сключи съ Императорското Правителство една конвенция за изплащането на въпросния дългъ, като указалъ сжщеврѣмено условията, въз основа на които трѣбва да се сключи конвенцията. На 11 ноември 1903 год., Министрътъ на Външнитѣ Работи внесълъ за одобрение въ Министерския Съвѣтъ единъ проектъ за конвенция. Въ този проектъ, който билъ изработенъ по указанията, дадени отъ Минис-

терския Съвѣтъ, било прѣдвидено едно условие, което съществено се различава отъ Конвенцията отъ 1883 год., а именно, че изплащането на румелийския окупационенъ дългъ трѣбва да бѣде въ размѣръ $\frac{1}{30}$ ежегодно, и че първото плащане трѣбва да започне отъ 1908 год. Но този проектъ за конвенция сѣщо не е можалъ да бѣде осъщественъ и до днесъ.

Отъ изложеното до тукъ явствува, че Българското Правителство, въ всички свои постѣпки, е признавало, че е длѣжно да изплати на Императорското Правителство длѣжимата сума за румелийския окупационенъ дългъ, и че всички Български Правителства сѣ се задѣжили да сключатъ една конвенция по този въпросъ, но че, ако такава конвенция не е била сключена до сега, това се длѣжи на разни обстоятелства и причини.

За да се тури край на това положение, считамъ за нужно да заявя на Ваше Прѣвъзходителство, че Българското Правителство взема задѣлжението да сключи, въ първото тримѣсечие на 1910 год., съ Императорското Правителство, една конвенция за начина, по който трѣбва да стане изплащането на румелийския окупационенъ дългъ. Царското Българско Правителство нѣма да пропусне да възложи по възможность въ най-непродължително врѣме, на Българския Пълномощенъ Министръ въ Петербургъ, да влѣзе въ прѣговори съ Императорското Правителство, по този въпросъ, както и да го снабди съ нужнитѣ пълномощия. Царското Правителство, като взема горното задѣлжение, счита за свой дългъ да изкаже дълбоката си признателность за благосклонното отлагане до сега на този въпросъ.

Въ надежда, че Ваше Прѣвъзходителство нѣма да ни откажете, въ случая, съдѣйствието си за окончателното уреждане на въпроса, ползувамъ се, и пр.

(под.) С. Паприковъ.

Понеже Българското Правителство не изпълнило задѣлжението си да сключи конвенцията въ първото тримѣсечие на 1910 година, то, на 11 априлъ с. г., Рускиятъ Императорски Пълномощенъ Министръ отправилъ слѣдващата нота до г-на Министра Паприковъ:

№ 245.

Sophia, le 11 Avril 1910.

MONSIEUR LE MINISTRE,

Par la note du 24 Novembre—7 Decembre 1909, № 1175, Votre Excellence a bien voulu me faire savoir que le Gouvernement Royal s'engageait à conclure dans le premier trimestre de l'an 1910 avec le Gouvernement Impérial de Russie une convention sur le mode de paiement de la dette d'occupation rouméliote.

Vu la prochaine expiration du terme indiqué dans la note susdite, je viens Vous prier, Monsieur le Ministre, d'ordre de mon Gouvernement, de vouloir bien prendre les dispositions nécessaires à l'effet de procéder sans retard au règlement définitif de cette affaire.

Dans l'attente d'une prompte réponse à ce sujet, je saisis la présente occasion pour Vous renouveler, etc.

D. C. SÉMENTOWSKY-KOURILO.

Прѣводъ.

№ 245.

София, 11 априлъ 1910 г.

ГОСПОДИНЕ МИНИСТРЕ,

Съ нота отъ 24 ноември — 7 декември 1909 год., № 1175, Ваше Прѣвзходителство благоволихте да ми съобщите, че Царското Правителство се ангажира да сключи, прѣзъ първото тримѣсечие на 1910 г., съ Императорското Руско Правителство, една конвенция, досѣжно начина за изплащането на румелийския окупационенъ дългъ.

Прѣдъ видъ че означениятъ въ тази нота срокъ наскоро изтича, моля Ви, Господине Министре, по заповѣдъ отъ моето Правителство, да благоволите да направите нужнитѣ разпореждания, за да се пристъпи незабавно къмъ окончателното уреждане на тази работа.

Като очаквамъ брѣзъ отговоръ по този въпросъ, ползвамъ се отъ случая, и пр.

(под.) Д. К. СЕМЕНТОВСКИ-КУРИЛО.

Вслѣдствие на тази втора покана отъ страна на Императорския Руски Прѣдставитель за по-скорошното сключване на конвенцията по изплащането на окупационния дългъ на бившата Източна Румелия, и прѣдъ видъ взетото отъ Царскитѣ Правительства въ разни врѣмена задължения, съ които сж признали този дългъ, бившиятъ Министъръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията, г-нъ Паприковъ, отправилъ слѣдващата нота до Императорския Руски Пълномощенъ Министъръ въ София, съ която изказва готовността на Българското Правительство да сключи конвенция, по силата на която изплащането на цѣлия дългъ да стане въ единъ периодъ отъ 30 години, като, въ края на всѣки шестъ изтекли мѣсеца, се изплаща по $\frac{1}{60}$ часть отъ цѣлата сума:

№ 973.

Sophia, le 2/15 Juin 1910.

MONSIEUR LE MINISTRE,

En réponse à la note du 11 Avril, a. c. sub № 245, et pour faire suite à ma lettre du 24 Novembre dernier, № 1175, j'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence qu'après un examen approfondi de la question pour la conclusion d'une convention réglant le mode de payment de la somme de 10.618.250 roubles 43 $\frac{1}{2}$ kopecks, représentant la dette d'occupation de l'ancienne Roumélie Orientale et ayant en vue l'engagement pris par les Cabinets Bulgares précédents reconnaissant cette dette et les négociations pour la conclusion d'une convention à cet effet, ainsi que l'engagement pris par ma lettre № 1175, — le Gouvernement Royal est prêt à conclure avec le Gouvernement Impérial de Russie une convention pour le payment de la dette d'occupation rouméliote sur la base de celle de 1883, avec les modifications suivantes:

- a) le payment de la somme de 10.618.250 roubles 43 $\frac{1}{2}$ kopecks s'effectuera dans une période de trente années à commencer par 1911.
- b) le payment se fera après chaque semestre écoulé en proportion de $\frac{1}{60}$ de la somme totale.

Le Gouvernement Bulgare est fermement convaincu que le Gouvernement Impérial, en prenant en considération, d'une part, le fait que la Bulgarie a déjà pris certaines obligations pécuniaires se rattachant à l'ancienne Roumélie Orientale, et, d'autre part, que le pays se trouve dans une situation financière gênée, accueillera avec bienveillance la susdite proposition.

En communiquant ce qui précède à Votre Excellence, je La prie de vouloir bien nous prêter dans cette circonstance Son précieux concours et d'agréer, avec l'expression anticipée de mes remerciements, l'assurance, etc.

S. PAPRIKOFF.

Прѣводъ.

№ 973.

София, 2/15 юни 1910 г.

Господине Министре,

Въ отговоръ на нотата на Ваше Прѣвъзходителство отъ 11 априлъ т. г., подъ № 245, и въ допълнение на писмото си отъ 24 ноември миналата година, подъ № 1175, имамъ честь да съобща на Ваше Прѣвъзходителство, че, слѣдъ всестранно проучване на въпроса за сключването на една конвенция, съ която да се уреди начинътъ за изплащането на сумата 10.618.250 рубли 43½ копейки, дългъ по окупацията на бившата Източна Румелия, и като има прѣдъ видъ взетото отъ прѣдшествувашитѣ Български Правителства задължение, съ което се признава този дългъ, както и воденитѣ прѣговори за сключването на една конвенция за тази цѣль, а така сжщо и задължението, взето съ писмото ми № 1175, — Царското Правителство е готово да сключи съ Императорското Руско Правителство една конвенция за изплащането на румелийския окупационенъ дългъ, възъ основа на онази отъ 1883 год., съ слѣдващитѣ измѣнения:

- а) изплащането на сумата 10.618.250 рубли 43½ копейки да стане въ единъ периодъ отъ тридесетъ години, начиная отъ 1911 година;
- б) изплащането да става слѣдъ всѣки шестъ изтекли мѣсеца въ размѣръ $\frac{1}{60}$ часть отъ цѣлата сума.

Българското Правителство е твърдо убѣдено, че Императорското Правителство, като вземе подъ съображение, отъ една страна, обстоятелството, че България вече е посела извѣстни парични задължения, отнасящи се до бившата Източна Румелия, а отъ друга, че страната се намира въ затруднено финансово положение, ще посрѣщне благосклонно горното прѣдложение.

Като съобщавамъ това на Ваше Прѣвъзходителство, моля Ви да благоволите да ни окажете въ това обстоятелство Вашето цѣнно съдѣйствие, и да приемете, съ израза на моитѣ благодарности, увѣрение, и пр.

(под.) С. ПАПРИКОВЪ.

Императорското Руско Правителство, обаче, отказало да възприеме предложението съгласно горната нота начинът за изплащане на дълга, по мотиви, съдържащи се в нотата на Пълномощния му Министър, г-нъ Неклюдовъ, до г-на Министра Прѣдсѣдателя Ив. Ев. Гешовъ, която гласи:

№ 351.

Sophia, le 2/15 Juin 1911.

MONSIEUR LE MINISTRE,

Le Gouvernement Royal a à plusieurs reprises pris l'engagement formel de procéder à la conclusion d'une convention pour le paiement de la dette d'occupation rouméliote (10.618.250 r. 43½ kop.).

Les conditions auxquelles le Gouvernement Impérial de Russie a consenti en son temps à l'amortissement de cette dette par annuités et sans service d'intérêts, sont connues du Gouvernement Bulgare: le Gouvernement Impérial demandait à ce que la dette soit payée par annuités de 800.000 r. (400.000 au 1-er Janvier et 400.000 au 1-er Juillet), — soit en 13½ ans, — et que le premier versement soit effectué au cours de l'année 1910.

Le Gouvernement Impérial n'a pu et ne peut consentir à une nouvelle proposition du Gouvernement Bulgare contenue dans la lettre du Général Paprikoff du 2/15 Juin 1910, № 973, c'est-à-dire à ce que la dette soit amortie dans un terme de 30 ans. Cette prolongation excessive du paiement constituerait pour le fisc russe une perte considérable, étant donné que l'amortissement de la dette est consenti sans service d'intérêts.

Saisi à nouveau de cette question par mon Gouvernement qui me demande à ce sujet une réponse aussi prompte que possible, — je viens prier Votre Excellence de vouloir bien me faire connaître si le Gouvernement Royal est disposé à procéder sans délais ultérieurs à la conclusion de la convention, et cela sur les bases consenties par le Gouvernement Impérial.

Je profite de cette occasion pour Vous prier, etc.

NEKLUDOW.

№ 351.

София, 2/15 юни 1911 г.

Господине Министре,

Царското Правителство на нѣколко пѣти вече взема изричното задѣлжение да пристѣпи къмъ сключване на конвенция за изплащане на румелийския окупационенъ дългъ (10.618.250 р. 43½ коп.).

Условията, при които Императорското Руско Правителство се бѣ своеврѣмено съгласило да стане погашението на този дългъ, чрѣзъ годишни вноски и безъ плащане на лихви, сѣ извѣстни на Българското Правителство: Императорското Правителство искаше да се изплати дългътъ чрѣзъ годишни вноски отъ 800.000 рубли (400.000 на 1-ви януари и 400.000 на 1-ви юли), — въ 13½ години, и първата вноска да се извърши въ течението на 1910 год.

Императорското Правителство не е могло и не може да се съгласи на новото прѣдложение на Българското Правителство, съдържащо се въ писмото на Генералъ Паприковъ отъ 2/15 юни 1910 г., № 973, т. е. дългътъ да се погаси въ единъ срокъ отъ 30 години. Това чрѣзмѣрно продължение на изплащането би съставило за руския фискъ значителна загуба, тъй като погашението на дълга е уговорено да стане безъ плащане на лихви.

Тъй като съмъ сезиранъ отъ ново по този въпросъ отъ Правителството си, което ми иска да му отговоря часъ по-скоро по него, моля Ваше Прѣвъзходителство да благоволите да ми явите, дали Царското Правителство е наклонно да пристѣпи, безъ понататъшно отсрочване, къмъ сключване на конвенцията, и то върху основитѣ, за които Императорското Правителство е дало съгласието си.

Ползувамъ се отъ случая да Ви помоля, и пр.

(под.) Неклюдовъ.

Слѣдъ дълги устни прѣговори, водени между Императорския Руски Пълномощенъ Министръ г-на Неклюдовъ и г-на Министра Прѣдсѣдателя Ив. Ев. Гешовъ върху установяването окончателния

начинъ за изплащане окупационния дългъ на бившата Източна Румелия, двамата държавници се съгласили, щото изплащането да стане въ последователни вноски, както слѣдва:

На 1/14 февруари и на 1/14 августъ всѣка година, отъ началото на 1912 година, да се изплащатъ по 250.000 книжни рубли, до окончателното погашение на дълга, като при това Императорското Руско Правителство се откаже да иска плащането на каквито и да било лихви върху дължимата сума, за врѣмето отъ окупацията до деня на пълното ѝ изплащане.

Вслѣдствие на постигнатото съглашение, изработенъ е отъ Българското Правителство слѣдниятъ проектъ за конвенция, който е и изпратенъ, съ нота отъ 1-ви ноември 1911 г., подъ № 1774, до Руския Пълномощенъ Министъръ г-на Неклюдовъ, за да го прѣдстави на Правителството си за одобрение:

Projet de Convention

concernant le paiement par la Bulgarie à la Russie des frais d'occupation de l'ancienne Roumélie Orientale par les troupes Impériales Russes.

SA MAJESTÉ LE ROI DES BULGARES

et

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DE TOUTES LES RUSSIES,

désirant régler le mode de paiement à la Russie des frais d'occupation de l'ancienne Roumélie Orientale par les troupes Impériales Russes, conformément aux stipulations du Traité de Berlin, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ LE ROI DES BULGARES: Monsieur, Son Président du Conseil des Ministres et Ministre des Affaires Etrangères et des Cultes, et

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DE TOUTES LES RUSSIES: Monsieur, Son Ministre Plénipotentiaire en Bulgarie,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1-er.

Le Gouvernement Royal de Bulgarie reconnaît devoir au Gouvernement Impérial de Russie, à titre de frais d'occupation de l'ancienne Roumélie Orientale par les troupes Impériales Russes, conformément aux stipulations du Traité de Berlin, la somme de dix millions six cent-dix-huit mille deux cent-cinquante roubles papiers quarante-trois kopecks et demi.

Article 2.

Le Gouvernement Royal de Bulgarie s'engage à acquitter cette dette au moyen de versements successifs, échelonnés comme suit:

Le 1/14 Février de chaque année, à partir de 1912, deux cent cinquante mille roubles papiers;

Le 1/14 Août de chaque année, à partir de la même année 1912, deux cent-cinquante mille roubles papiers, jusqu'au paiement de la somme totale.

Article 3.

Les versements mentionnés à l'article 2 seront effectués par le Gouvernement Royal à la Banque Nationale de Bulgarie à Sophia, au nom et à l'ordre du Gouvernement Impérial, en leva (ou francs) d'après le cours du jour à la date des paiements.

Article 4.

Le Gouvernement Impérial renonce à réclamer le paiement de quelque intérêt que ce soit sur le montant de la dette en question, aussi bien pour le temps écoulé depuis le commencement de l'occupation jusqu'à la date de la signature de la présente Convention, que depuis la date de cette signature jusqu'au paiement intégral de cette dette.

Article 5.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Sophia, dans un délai de ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs y ont apposé leurs signatures et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Fait en double original à Sophia, le

Проектъ за Конвенция

относительно изплащането отъ България на Русия раз-
носнитѣ, послѣдвали по окупацията на бившата Източна
Румелия отъ Императорскитѣ Руски войски.

Негово Величество Царѣтъ на Българитѣ

и

Негово Величество Всерусийскитѣ Императорѣ,

водими отъ желанието да уредятъ начина за изплащането на Русия
разноснитѣ по окупацията на бившата Източна Румелия отъ
Императорскитѣ Руски войски, съгласно съ постановленията на
Берлинскитѣ Договорѣ, назначиха за Свои Пълномощници:

Негово Величество Царѣтъ на Българитѣ: Господина
. Неговъ Прѣдсѣдателъ на Министерскитѣ Сѣветѣ
и Министъръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията, и

Негово Величество Всерусийскитѣ Императорѣ: Господина
. Неговъ Пълномощенъ Министъръ въ
България,

коиго, слѣдъ като си съобщиха пълномощията си, намѣрени въ
добра и надлежна форма, се споразумѣха върху слѣдващитѣ членове:

Членъ 1-ви.

Царското Българско Правителство признава, че дължи на Импе-
раторското Руско Правителство, сумата десетъ милиона шестсто-
тинъ ~~осемдесетъ~~ ^{осамнадесетъ} хиляди двѣстѣ и петдесетъ книжни рубли и чети-
редесетъ три и половина копейки, произходяща отъ разноси по
окупацията на бившата Източна Румелия отъ Императорскитѣ Руски
войски, съгласно съ постановленията на Берлинскитѣ Договорѣ.

Членъ 2.

Царското Българско Правителство се задължава да изплати
този дългъ посрѣдствомъ послѣдователни вноски, разпрѣдѣлени,
както слѣдва:

на 1/14 февруари всѣка година, начиная отъ 1912 год., по двѣстѣ и петдесетъ хиляди книжни рубли;

на 1/14 августъ всѣка година, начиная отъ сжщата 1912 год., по двѣстѣ и петдесетъ хиляди книжни рубли, до изплащането на цѣлата сума.

Членъ 3.

Поменатитѣ въ членъ 2 вноски ще се внасятъ отъ Царското Правителство въ Българската Народна Банка въ София, на името и на заповѣдта на Императорското Правителство, въ левове (или франкове), споредъ курса въ деня на изплащането.

Членъ 4.

Императорското Правителство се отказва да иска плащането на каквито и да било лихви върху сумата на въпросния дългъ, както за изтеклото време отъ началото на окупацията до датата на подписването на настоящата Конвенция, така и отъ датата на това подписване до пълното изплащане на дълга.

Членъ 5.

Настоящата Конвенция ще бжде ратифицирана и ратификациитѣ ѝ ще бждатъ размѣнени въ София, въ срокъ отъ или ако е възможно по-рано.

Въ удостовѣрение на това, съответнитѣ Пълномощници я подписаха и я скрѣпиха съ печатитѣ си.

Съставена въ два оригинални екземпляра въ София, на

Този проектъ за конвенция е одобренъ и възприетъ отъ Руското Императорско Правителство, както това явствува отъ слѣдната нота на Пълномощния му Министъръ, г-нъ Неклюдовъ, отправена до г-на Министра Прѣдсѣдателя Ив. Ев. Гешовъ:

№ 621.

Sophia, le 15/28 Novembre 1911.

MONSIEUR LE MINISTRE,

En Vous accusant réception de la note en date du 1 Novembre a. c., je me fais un agréable devoir d'informer Votre Excellence que le Gouvernement Impérial accepte en principe le mode de paiement de la dette

d'occupation Rouméliote y consigné, c'est-à-dire qu'il sera versé au fisc Russe annuellement à partir de 1912, en deux échéances de 250.000 roubles chacune, le 1/14 Février et le 1/14 Août de chaque année, le montant de 500,000 roubles, jusqu'à l'amortissement intégral de la somme de 10.618.250 r. 43½ k. due au Gouvernement Impérial, et ceci sans aucun service d'intérêts.

Les bases ci-dessus énoncées de la future convention une fois posées, je me réserve quant aux autres modalités de versement ainsi qu'au texte projeté de convention qui me fut remis par Votre Excellence, et me référerai pour ces questions à mon Gouvernement.

Je me permets en outre d'attirer l'attention de Votre Excellence sur le fait que le Gouvernement Royal a été à plusieurs reprises prévenu au cours des pourparlers concernant la dette Rouméliote que le Gouvernement Impérial considère que le service de cette dette doit passer avant toutes les autres obligations de la Bulgarie qui a elle-même reconnu à la somme due du chef des événements de 1877—79 le caractère d'une dette d'honneur. Je crois à peine devoir revenir ici sur cette condition, le Gouvernement Royal ayant fait preuve actuellement d'un désir si sincère de régler cette affaire.

Veuillez agréer, etc.

A. NEKLUDOW.

Прѣводъ.

№ 621.

София, 15/28 ноември 1911 г.

Господине Министре,

Като Ви явявамъ, че получихъ нотата съ дата 1-ви ноември т. г., считамъ за свой приятенъ дългъ да увѣдомя Ваше Прѣвѣз-ходителство, че Императорското Правителство приема, по начало, означения въ тази нота начинъ за изплащане румелийския окупационенъ дългъ, т. е. че ще се внася годишно на руския фискъ, начиная отъ 1912 год., на два падежа по 250.000 рубли, на 1/14 февруари и на 1/14 августъ всѣка година, сумата 500.000 рубли, до окончателното погашение на сумата 10.618.250 рубли 43½ копейки, дължима на Императорското Правителство, и то безъ плащане на никакви лихви.

Така поставени основитѣ на бъдащата конвенция, азъ се резервирамъ относително другитѣ условия по изплащането, както и от-

носително проектирания текстъ на конвенцията, който ми бѣ прѣ-
даденъ отъ Ваше Прѣвѣзходителство, и ще се отнеса по тѣзи въ-
проси до Правителството си.

Позволявамъ си, освѣнъ това, да обърна вниманието на Ваше
Прѣвѣзходителство върху обстоятелството, че Царското Правител-
ство е било многократно прѣдупрѣдявано, прѣзъ врѣме на прѣго-
воритѣ досѣжно румелийския дългъ, че Императорското Прави-
телство счита, какво изплащането на този дългъ трѣбва да се из-
върши прѣди всички други задължения на България, която сама
е признала, че дължимата вслѣдствие събитията отъ 1877—79 год.
сума, има характеръ на дългъ на честь. Счита́мъ за излишно да се
повръщамъ тукъ върху това условие, тъй като Царското Прави-
телство показва по настоящемъ едно толкова искрено желание да
уреди този въпросъ.

Благоволете да присметете, и пр.

(под.) А. Неклюдовъ.